

32004L0072

L 162/70

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

2004.4.30.

A BIZOTTSÁG 2004/72/EK IRÁNYELVE**(2004. április 29.)**

a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az elfogadott piaci gyakorlatok, az árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ fogalommeghatározása, a bennfentesek jegyzékének összeállítása, a vezető tisztségviselők ügyleteinek bejelentése és a gyanús ügyletek bejelentése tekintetében történő végrehajtásáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikke 1. pontjának második albekezdésére, 1. cikke 2. pontjának a) alpontjára, valamint 6. cikke (10) bekezdésének negyedik, ötödik és hetedik francia bekezdésére,

az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságával (CESR) technikai tanácsadás céljából folytatott konzultációt követően ⁽²⁾,

mivel:

(1) A piaci szereplőknek tisztességesen és hatékonyan kell eljárniuk annak érdekében, hogy ne sértsék a szokásos piaci tevékenységet és a piac integritását. Az a piaci gyakorlat, amely a többi piaci szereplő ügyletekre történő reakciójának korlátozása révén akadályozza a kínálat és a kereslet közötti kölcsönhatást, különösen alkalmas arra, hogy veszélyeztesse a piac integritását, és ezért kevésbé valószínű, hogy az ilyen gyakorlatot az illetékes hatóságok elfogadják. Másrészt viszont a likviditást fokozó piaci gyakorlat elfogadása inkább valószínűsíthető, mint a likviditást csökkentő gyakorlaté. A piaci visszaélés megelőzését célzó szabályokat és szabályzatokat, illetve a magatartási kódexeket sértő piaci gyakorlat esetében kevésbé valószínűsíthető, hogy azt az illetékes hatóságok elfogadják. Mivel a piaci gyakorlatok a befektetők igényeihez igazodva gyorsan változnak, az illetékes hatóságoknak oda kell figyelniük az új és kialakulóban lévő piaci gyakorlatokra.

(2) A piaci szereplők piaci gyakorlatának átláthatósága nélkülözhetetlen ahhoz, hogy meg lehessen ítélni, vajon egy adott piaci gyakorlatot elfogadhat-e az illetékes hatóság. Minél kevésbé átlátható egy adott gyakorlat, annál valószínűbb, hogy nem fogadható el. Azonban a nem szabályozott piacokon szerkezeti okokból előfordulhat, hogy a piaci gyakorlatok kevésbé átláthatók, mint a szabályozott piacokon alkalmazott hasonló gyakorlatok. Az ilyen gyakorlatot önmagában nem kell elfogadhatatlannak tekintenie az illetékes hatóságnak.

(3) Nem kívánatos, hogy az egy adott piacon tapasztalt, konkrét piaci gyakorlat veszélyeztesse a Közösség más, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó – akár szabályozott, akár nem szabályozott – piacainak integritását. Ezért minél nagyobb a veszélye egy ilyen, Közösségen belüli kapcsolódó piac integritása sérelmének, annál kevésbé valószínű, hogy a szóban forgó gyakorlatot elfogadja az illetékes hatóság.

(4) Az illetékes hatóságnak az adott piaci gyakorlat elfogadhatóságának elbírálásakor ki kell kérnie más illetékes hatóságok véleményét is, különösen abban az esetben, ha vannak a vizsgálathoz hasonló piacok. Előfordulhatnak azonban olyan körülmények, amelyek között egy piaci gyakorlat a Közösségen belül egy adott piacon elfogadhatónak tekinthető, egy másik hasonló piacon pedig elfogadhatatlannak. Ha eltérés van a tekintetben, hogy egyes piaci gyakorlatokat valamely tagállamban elfogadnak, míg egy másikban nem, az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottságában lehet konzultációt folytatni a megoldás érdekében. Az ilyen elfogadás kérdésében hozott döntéseik tekintetében az illetékes hatóságoknak gondoskodniuk kell a piaci szereplőkkel és a végső fogyasztókkal folytatandó konzultációról, és irányukban a nagy mértékű átláthatóságról.

(5) A nem pénzügyi eszköz alapú származtatott ügyletek piacán a piaci szereplők számára alapvető fontosságú a nagyobb mértékű jogbiztonság a bennfentes információ fogalma tekintetében.

(6) A piac integritásának a védelme érdekében hasznos intézkedés az, ha a kibocsátók, vagy a nevükben, illetve javukra eljáró személyek jegyzékét állítanak össze azokról, akiket munkaszereződés alapján vagy más módon foglalkoztatnak, és akiknek a kibocsátóval közvetlenül vagy közvetve összefüggő bennfentes információhoz van hozzáférésük. Az ilyen jegyzék abban is segíti a kibocsátókat, illetve az említett személyeket, hogy az említett bennfentes információ áramlását kontrollálják és ezáltal teljesítsék titoktartási kötelezettségüket. Ezenkívül, az ilyen jegyzék ahhoz is hasznos eszközként szolgálhat, hogy az illetékes hatóságok nyomon kövessék a piaci visszaélésre vonatkozó jogszabályok alkalmazását. A kibocsátóknak és az illetékes hatóságoknak azonosítaniuk kell azokat a bennfentes információkat, amelyekhez egy bennfentes személynek hozzáférése

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

⁽²⁾ A CESR-t a 2001. június 6-i 2001/527/EK bizottsági határozat (HL L 191., 2001.7.13., 43. o.) hozta létre.

van, továbbá azt az időpontot, amikor az információhoz ez a bennfentes személy hozzájutott. Ha az említett jegyzékben szereplő személyek a kibocsátóval közvetlenül vagy közvetve összefüggő bennfentes információhoz jutnak hozzá, ez nem érinti a 2003/6/EK irányelv értelmében fennálló azon kötelezettségüket, hogy bármilyen bennfentes információ alapján bennfentes kereskedelemről tartózkodjanak.

- (7) Ha egy kibocsátónál vezető tisztséget betöltő személyek saját javukra kötött ügyleteit, illetve a velük szoros kapcsolatban lévő személyek által kötött ügyleteket be kell jelenteni, ez nemcsak a piaci szereplők számára jelent hasznos információt, hanem egyben további eszköz az illetékes hatóságok számára a piacfelügyelet terén. A vezető tisztségviselők ügyletbejelentési kötelezettsége nem érinti a 2003/6/EK irányelv értelmében fennálló azon kötelezettségüket, hogy bármilyen bennfentes információ alapján bennfentes kereskedelemről tartózkodjanak.
- (8) Az ügyletekre vonatkozó bejelentésnek összhangban kell lennie a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ a személyes adatok továbbítására vonatkozóan megállapított szabályokkal.
- (9) A pénzügyi eszközökre vonatkozóan kötött gyanús ügyleteknek az ügyletkötésben hivatászerűen közreműködő személyek által illetékes hatóságnak történő bejelentése esetén megfelelő adatokat kell szolgáltatni arra vonatkozóan, hogy az ügylet piaci visszaélésnek minősülhet, azaz megalapozott bizonyítékokat arról, hogy fennáll a bennfentes kereskedelem vagy a piaci manipuláció gyanúja. Vannak olyan ügyletek, amelyek önmagukban semmiféle gyanúra nem adnak okot, de más ügyletekkel, vagy bizonyos viselkedéssel vagy egyéb információval összefüggésben nézve felismerhetők lehetnek ezeknél az esetleges piaci visszaélésre utaló jelek, illetve jelzések.
- (10) Ez az irányelv tiszteletben tartja különösen az Európai Unió alapjogi chartája és különösen az Európai egyezmény az emberi jogokról 8. cikke által elismert alapvető jogokat és elveket.
- (11) Az ezen irányelvben foglalt intézkedések összhangban vannak az európai értékpapír-bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Meghatározások

A 2003/6/EK irányelv 6. cikkének (10) bekezdése alkalmazásában:

- (1) „Egy kibocsátónál vezető tisztséget betöltő személy”: minden olyan személy,
- a) aki a kibocsátó ügyvezető, döntéshozó vagy felügyeleti szervének a tagja;
 - b) aki olyan, az a) pontban említett szervezetben tagsággal nem rendelkező, vezető tisztségviselő, aki a kibocsátóval közvetlenül vagy közvetve összefüggő bennfentes információkhoz rendszeresen hozzáfér, és joga van e kibocsátó jövőjét és üzleti kilátásait befolyásoló döntések hozatalára.
- (2) „Pénzügyi eszközök kibocsátójánál vezető tisztséget betöltő személlyel szoros kapcsolatban lévő személy”:
- a) a vezető tisztséget betöltő személy házastársa, illetve e személy bármely olyan élettársa, akit a nemzeti jog a házastársal megegyezőnek tekint;
 - b) a nemzeti jog szerint, a vezető tisztséget betöltő személy által eltartott gyermekek;
 - c) a vezető tisztséget betöltő személy más olyan rokonai, akik e személlyel az érintett ügylet időpontjában már legalább egy éve egy háztartásban éltek;
 - d) bármely olyan jogi személy, vagyonösszesség vagy személyegyesülés, amelyben a vezetői feladatokat az e cikk 1. pontjában vagy e 2. pont a), b) vagy c) alpontjában említett személy látja el, illetve amely ilyen személy közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll, vagy ilyen személy javára jött létre, vagy gazdasági érdekei alapvetően megegyeznek egy ilyen személy gazdasági érdekeivel.
- (3) „Pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyletkötésben hivatászerűen közreműködő személy”: legalább befektetési vállalkozás vagy hitelintézet.
- (4) „Befektetési vállalkozás”: a 93/22/EGK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott személy.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 141., 1993.6.11., 27. o.

- (5) „Hitelintézet”: a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott személy.
- (6) „Illetékes hatóság”: a 2003/6/EK irányelv 1. cikkének (7) bekezdésében meghatározott illetékes hatóság.

2. cikk

A piaci gyakorlat elbírálásakor figyelembe veendő tényezők

(1) A 2003/6/EK irányelv 1. cikke 1. pontjának második albekezdése és 2. pontjának a) alpontja alkalmazása céljából, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok – a más hatóságokkal való együttműködés sérelme nélkül – a következő, példálódzóan felsorolt tényezőket vegyék figyelembe a konkrét piaci gyakorlat elfogadhatóságának elbírálásakor:

- a) milyen mértékű az érintett piaci gyakorlat átláthatósága a piac egésze tekintetében;
- b) szükség van-e a piaci erők működésének, valamint a kínálat és a kereslet megfelelő egymásra hatásának a védelmére;
- c) milyen mértékű hatást gyakorol az érintett piaci gyakorlat a piaci likviditásra és hatékonyságra;
- d) milyen mértékig veszi figyelembe az érintett piaci gyakorlat az érintett piac kereskedési mechanizmusát, és milyen mértékig teszi lehetővé a piaci szereplők számára, hogy az e gyakorlat által eredményezett új helyzetre megfelelően és időben reagáljanak;
- e) milyen veszélyt jelent az érintett gyakorlat az érintett pénzügyi eszköz Közösségen belüli, szabályozott vagy nem szabályozott, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó piacainak integritása szempontjából;
- f) mi volt az eredménye az érintett piaci gyakorlat valamely illetékes hatóság általi vagy a 2003/6/EK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében említett más hatóság általi vizsgálatának, különösen arra vonatkozóan, hogy az érintett piaci gyakorlat megsértette-e a piaci visszaélés megelőzését célzó szabályokat és szabályzatokat, illetve valamely magatartási kódexet, akár a szóban forgó piacon, akár a Közösségen belüli, közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó piacokon;
- g) az érintett piac szerkezeti sajátosságai, beleértve, hogy szabályozott-e vagy nem, a kereskedés tárgyát képező pénzügyi eszközök és a piaci szereplők típusa, beleértve, hogy milyen mértékű a kisbefektetők részvétele az érintett piacon.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok az első albekezdés b) pontjában említett védelem szükségességének

megítélésekor különösen a fő piaci paraméterek tükrében elemezzék az érintett piaci gyakorlat hatását, így az érintett piaci gyakorlat megvalósítása előtti konkrét piaci feltételek, az egy kereskedési napon regisztrált súlyozott átlagár, illetve a napi záróár tükrében.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok ne tekintsenek egy gyakorlatot – különösen, ha az új vagy kialakulóban lévő – elfogadhatatlannak pusztán azért, mert azt még nem fogadták el.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendszeresen felülvizsgálják azokat a piaci gyakorlatokat, amelyeket korábban elfogadtak, különösen figyelembe véve az érintett piaci környezetben bekövetkezett jelentős változásokat, így a kereskedési szabályok vagy a piaci infrastruktúra változásait.

3. cikk

Konzultációs eljárások és a döntések nyilvánosságra hozatala

(1) A 2003/6/EK irányelv 1. cikke 1. pontjának második albekezdése és 2. pontjának a) alpontja alkalmazása céljából, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok, amikor arról döntenek, hogy elfogadjanak-e vagy továbbra is elfogadjanak-e egy adott piaci gyakorlatot, alkalmazzák az e cikk (2) és (3) bekezdésében szereplő eljárásokat.

(2) A 2003/6/EK irányelv 11. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok, mielőtt arról döntenek, hogy elfogadják-e vagy sem az érintett piaci gyakorlatot, megfelelő módon konzultáljanak az érintett szervezetekkel, így a kibocsátók, a pénzügyi szolgáltatást nyújtók, a fogyasztók képviselőivel, más hatóságokkal és a piac működtetőivel.

A konzultációs eljárásnak magában kell foglalnia a más hatóságokkal folytatott konzultációt, különösen akkor, ha a szerkezet, a volumen, az ügylettípus tekintetében vannak hasonló piacok.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok hozzák nyilvánosságra az érintett piaci gyakorlat elfogadhatóságára vonatkozó döntésüket, az érintett gyakorlat megfelelő ismertetését is közölve. A tagállamok továbbá arról is gondoskodnak, hogy az illetékes hatóságok mielőbb továbbítsák döntéseiket az európai értékpapír-piaci szabályozók bizottsága részére, amely pedig köteles azokat haladéktalanul közzétenni internetes honlapján.

A nyilvánosságra hozatal kiterjed azon tényezők ismertetésére, amelyeket az érintett gyakorlat elfogadhatóságának elbírálása során figyelembe vettek, különösen abban az esetben, ha különböző következtetések születtek ugyanannak a gyakorlatnak a különböző tagállamok piacain való elfogadhatóságáról.

⁽¹⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o.

(4) Amennyiben valamely konkrét eset kivizsgálása már megkezdődött, az (1)–(3) bekezdésekben meghatározott konzultációs eljárásokat a kivizsgálás befejezéséig és az esetleges kapcsolódó szankciókig el lehet halasztani.

(5) Ha egy piaci gyakorlatot az (1)–(3) bekezdésekben meghatározott konzultációs eljárást követően elfogadtak, azt ugyanilyen konzultációs eljárás lefolytatása nélkül nem lehet megváltoztatni.

4. cikk

Árualapú származtatott ügyletekre vonatkozó bennfentes információ

A 2003/6/EK irányelv 1. cikke 1. pontjának második albekezdése alkalmazásában, az árualapú származtatott eszközök forgalmazásával foglalkozó piacok résztvevői elvárhatják, hogy közöljenek velük egy vagy több ilyen származtatott eszközzel közvetlenül vagy közvetve összefüggő információt, amennyiben

- a) ezt az információt az említett piacok résztvevőivel rendszeresen közlik; vagy
- b) ezt az információt az érintett mögöttes termékek piacára vagy az árualapú származtatott eszközök piacára vonatkozó törvényi vagy rendeleti rendelkezésekkel, piaci szabályokkal, szerződésekkel vagy szokásokkal összhangban kötelező nyilvánosságra hozni.

5. cikk

Bennfentes személyek jegyzéke

(1) A 2003/6/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazásában, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bennfentesek jegyzékében minden olyan, az említett cikk hatálya alá tartozó személy szerepeljen, akinek – akár rendszeres, akár alkalmi jelleggel – hozzáférése van a kibocsátóval közvetlenül vagy közvetve összefüggő bennfentes információhoz.

(2) A bennfentes személyek jegyzékének legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a) a bennfentes információhoz hozzájutó személyek személyazonossága;
- b) a személy jegyzékbe való felvételének az oka;
- c) a bennfentes személyek jegyzéke összeállításának és frissítésének időpontja.

(3) A bennfentes személyek jegyzékét haladéktalanul frissíteni kell,

- a) amennyiben megváltozott valamely személy jegyzékbe vételének az oka;
- b) amennyiben új személy került a jegyzékbe;
- c) ha a jegyzékben szereplő személy már nem fér hozzá bennfentes információkhoz, megadva azt az időpontot is, amikor a hozzáférés lehetősége számára megszűnt.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bennfentes személyek jegyzéke az összeállítástól, illetve frissítéstől számítva legalább öt éves időtartamra megőrzésre kerüljön.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bennfentesek jegyzékének elkészítésére köteles személyek tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy minden, ilyen jegyzékben szereplő személy, akinek bennfentes információhoz hozzáférése van, ismerje el az ezzel járó jogi és közigazgatási kötelezettségeket, és legyen tisztában az ilyen információval való visszaélésnek, illetve az ilyen információ nem megfelelő továbbításának a szankcióival.

6. cikk

A vezető tisztségviselők ügyletei

(1) A 2003/6/EK irányelv 6. cikke (4) bekezdésének alkalmazása céljából és a tagállamoknak az említett cikkben foglalttól eltérő bejelentési kötelezettségek megállapítására vonatkozó jogát nem sértve, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságokhoz bejelentés érkezzen minden, szabályozott piacon forgalmazott részvényekre vonatkozó vagy azokhoz kapcsolódó származtatott eszközökre vagy egyéb pénzügyi eszközökre vonatkozó ügyletről, amelyet a fenti 1. cikk 1. és 2. pontjában említett személyek a saját javukra kötöttek. E személyeknek a kibocsátó nyilvántartásba vételének helye szerinti tagállam bejelentési szabályait kell betartaniuk. A bejelentést az említett tagállam illetékes hatóságához az ügyletkötés időpontjától számított öt munkanapon belül kell megtenni. Amennyiben a kibocsátó egy tagállamban sincs nyilvántartásba véve, a bejelentést azon tagállam illetékes hatóságánál kell tenni, amelyben a kibocsátónak a 2003/71/EK irányelv 10. cikkével összhangban a részvényekre vonatkozó éves tájékoztatót elő kell terjesztenie.

(2) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy amíg az ügyletek végösszege a naptári év végén el nem éri az ötezer eurót, nem követelik meg a bejelentést, vagy pedig a bejelentés a következő év januárjának 31. napjáig elhalasztható. Az ügyletek végösszegét úgy kapják, hogy összeadják az 1. cikk 1. pontjában említett személyek javára kötött ügyletek összegét az 1. cikk 2. pontjában említett személyek javára kötött ügyletek összegével.

(3) A bejelentésnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a kibocsátónál vezető tisztséget betöltő személy neve, illetve adott esetben az e személlyel szoros kapcsolatban lévő személy neve;
- b) a bejelentési kötelezettség indoka;
- c) az érintett kibocsátó neve;
- d) a pénzügyi eszköz ismertetése;
- e) az ügylet jellege (pl. vétel vagy eladás);
- f) az ügylet helye és ideje;
- g) az ügylet ára és volumene.

7. cikk

Bejelentendő gyanús ügyletek

A 2003/6/EK irányelv 6. cikke (9) bekezdésének alkalmazása céljából, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fenti 1. cikk 3. pontjában említett személyek eseti alapon döntsenek arról, hogy vannak-e megalapozott indokok arra a gyanúra, hogy valamely ügylet bennfentes kereskedelemnek vagy piaci visszaélésnek minősül, figyelembe véve a bennfentes kereskedelem és a piaci visszaélés azon elemeit, amelyeket egyrészt a 2003/6/EK irányelv 1–5. cikke, másrészt a bennfentes információ meghatározása és közzététele, valamint a piaci manipuláció meghatározása tekintetében a 2003/6/EK irányelv végrehajtásáról szóló 2003/124/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾, továbbá ezen irányelv 4. cikke említ. A 2003/6/EK irányelv 10. cikkének sérelme nélkül, az ügyletkötésben hivatászerűen közreműködő személyekre annak a tagállamnak a bejelentési szabályai alkalmazandók, amelynek területén e személyeket nyilvántartásba vették, vagy amelynek területén központi ügyvezetésük helye van; fióktelep esetében a fióktelep helye szerinti tagállam szabályai alkalmazandók. A bejelentést e tagállam illetékes hatósága részére kell küldeni.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a gyanús ügyletekre vonatkozó bejelentést átvevő illetékes hatóságok ezt az információt haladéktalanul továbbítsák az érintett szabályozott piacok illetékes hatóságaihoz.

8. cikk

A bejelentés határideje

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az 1. cikk 3. pontjában említett személyek, amint tudomást szereznek az adott ügyletet illetően megalapozott gyanúra okot adó tényről vagy információról, haladéktalanul tegyenek bejelentést.

9. cikk

A bejelentés tartalma

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a bejelentésre kötelezett személyek megküldjék az illetékes hatóságnak a következő információkat:

- az ügylet ismertetése, beleértve a megbízás típusát (mint például limitáras megbízás, piaci áras megbízás, vagy a megbízás egyéb jellemzői), valamint a kereskedés módját (mint például blokk ügyletek kötése);
- annak indokolása, hogy miért merült fel az ügylettel kapcsolatban a piaci visszaélés gyanúja;
- annak a személynek az azonosító adatai, akinek a nevében az ügyletkötés történt, valamint a szóban forgó ügyletben érintett más személyek azonosító adatai;
- annak feltüntetése, hogy a bejelentésre kötelezett személy milyen minőségben jár el (mint például saját javára vagy harmadik személy nevében);

⁽¹⁾ HL L 339., 2003.12.24., 70. o.

e) bármilyen adat, amelynek jelentősége lehet a gyanús ügylet vizsgálata során.

(2) Amennyiben az adatok a bejelentés időpontjában nem állnak rendelkezésre, a bejelentésnek legalább azt tartalmaznia kell, hogy milyen okból merült fel a bejelentő személyben az a gyanú, hogy az ügylet bennfentes kereskedelemnek vagy piaci manipulációnak minősülhet. Minden további információt – mielőtt rendelkezésre áll – haladéktalanul meg kell küldeni az illetékes hatóságnak.

10. cikk

A bejelentés módja

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatósághoz postai úton, elektronikus levélben, telefaxon és telefonon lehessen bejelentést tenni, feltéve ez utóbbi esetben, hogy az illetékes hatóság kérésére írásbeli megerősítésre is sor kerül.

11. cikk

Felelősség és szakmai titoktartás

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 7–10. cikkek alapján az illetékes hatóságnak bejelentést tevő személyek a bejelentést senkivel – különösen azzal a személlyel, akinek a nevében az ügyletkötés történt, illetve a vele kapcsolatban álló személyekkel – ne közöljék, kivéve, ha jogszabály másképp rendelkezik. Ennek az előírásnak a teljesítése a bejelentő személy számára semmilyen felelősséget nem keletkeztet, feltéve, hogy a bejelentő személy jóhiszeműen jár el.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok senkivel ne közöljék az ügyletet bejelentő személy személyazonosságát, ha ez a közlés a bejelentő személynek sérelmet okozna, vagy valószínűleg sérelmet okozna. Ez a rendelkezés nem sérti a 2003/6/EK rendelet szerinti végrehajtási szabályokban és szankciórendszerben foglalt követelményeket, valamint a személyes adatok továbbítására vonatkozóan a 95/46/EK irányelvben megállapított szabályokat.

(3) A 7–10. cikkek alapján az illetékes hatóságnak jóhiszeműen tett bejelentés nem minősül szerződésben kikötött, illetve törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben előírt nyilvánosságra hozatali korlátozás megsértésének, és a bejelentő személy számára az ilyen bejelentéssel összefüggésben semmilyen felelősséget nem keletkeztet.

12. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2004. október 12-ig megfeleljenek. Haladéktalanul közlik a Bizottsággal a rendelkezéseket, valamint a Bizottság számára táblázatot küldenek az említett rendelkezések és ezen irányelv közötti megfelelésről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

14. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. április 29-én.

a Bizottság részéről

Frederik BOLKESTEIN

a Bizottság tagja